

Bruksela, 2 grudnia 2020 r.
(OR. en)

13589/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0236(NLE)

SCH-EVAL 191
VISA 134
COMIX 557

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	1 grudnia 2020 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	12858/20
Dotyczy:	Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania poważnego niedociągnięcia stwierdzonego w toku przeprowadzonej w 2019 r. oceny dotyczącej Niderlandów oraz niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2019 r. oceny stosowania przez Hiszpanię, Francję, Niderlandy i Szwajcarię dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej

---

Delegacje otrzymują w załączeniu decyzję wykonawczą Rady ustanawiającą zalecenie w sprawie wyeliminowania poważnego niedociągnięcia stwierdzonego w toku przeprowadzonej w 2019 r. oceny dotyczącej Niderlandów oraz niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2019 r. oceny stosowania przez Hiszpanię, Francję, Niderlandy i Szwajcarię dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej, przyjętą w procedurze pisemnej w dniu 1 grudnia 2020 r.

Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia Rady (UE) nr 1053/2013 z dnia 7 października 2013 r. przedmiotowe zalecenie zostanie przekazane Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom narodowym.

ZALECENIE

w sprawie wyeliminowania poważnego niedociągnięcia stwierdzonego w toku przeprowadzonej w 2019 r. oceny dotyczącej Niderlandów oraz niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2019 r. oceny stosowania przez Hiszpanię, Francję, Niderlandy i Szwajcarię dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1053/2013 z dnia 7 października 2013 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz uchylecia decyzji komitetu wykonawczego z dnia 16 września 1998 r. dotyczącej utworzenia Stałego Komitetu ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen¹, w szczególności jego art. 15,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem niniejszej decyzji jest zalecenie Niderlandom działań naprawczych mających wyeliminować poważne niedociągnięcie stwierdzone w toku przeprowadzonej w 2019 r. oceny stosowania dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej oraz zalecenie Hiszpanii, Francji, Niderlandom i Szwajcarii działań naprawczych mających wyeliminować inne niedociągnięcia stwierdzone w toku tej oceny stosowania dorobku Schengen przeprowadzonej w Rabacie w Maroku. W wyniku przeprowadzonej oceny decyzją wykonawczą Komisji C(2020)20 przyjęto sprawozdanie zawierające ustalenia i opinie, wymieniające najlepsze praktyki oraz wskazujące niedociągnięcia stwierdzone w toku tej oceny.

---

¹ Dz.U. L 295 z 6.11.2013, s. 27.

- (2) W wyniku kontroli na miejscu u usługodawcy zewnętrznego i w ambasadzie Niderlandów w Rabacie w Maroku ujawniono poważne niedociągnięcie polegające na praktycznym braku możliwości złożenia przez wnioskodawców wniosku wizowego ilekroć właściwym państwem członkowskim są Niderlandy. Z uwagi na fakt, że nie było w ogóle żadnych możliwości umówienia się na spotkanie, nawet z kilkumiesięcznym terminem oczekiwania, sytuacja w Rabacie ma również poważne negatywne skutki dla innych państw członkowskich. Niderlandy poważnie zaniedbują zatem swój obowiązek dotyczący podstawowego aspektu wspólnej polityki wizowej.
- (3) W przypadku Niderlandów ważne jest zatem naprawienie poważnego niedociągnięcia bez zbędnej zwłoki oraz priorytetowe potraktowanie wdrożenia zaleceń nr 4 i 5. Ponadto w świetle znaczenia, jakie ma zapewnienie zharmonizowanego wdrożenia dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej w Rabacie, w szczególności w zakresie procedur pobierania identyfikatorów biometrycznych, oceny i procesu decyzyjnego oraz ochrony danych osobowych, należy również potraktować priorytetowo wdrożenie zaleceń nr 1, 6, 7 i 9.
- (4) Jeżeli chodzi o Hiszpanię, Francję i Szwajcarię, należy ograniczyć czas oczekiwania na spotkania oraz zapewnić zharmonizowane wdrożenie przepisów dotyczących pobierania identyfikatorów biometrycznych, oceny i procesu decyzyjnego oraz ochrony danych osobowych. Hiszpania powinna zatem potraktować priorytetowo wdrożenie zaleceń nr 1–3, 18–21, 31, 34, 42 i 44. Francja powinna potraktować priorytetowo wdrożenie zaleceń nr 1–3, 46, 54 i 55. Szwajcaria powinna potraktować priorytetowo wdrożenie zaleceń nr 1–3, 57–60 i 64.
- (5) Niniejszą decyzję należy przekazać Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom państw członkowskich. Zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1053/2013 w terminie jednego miesiąca od momentu, gdy decyzja zostanie przyjęta, Niderlandy powinny opracować plan działania, w którym wyszczególnione zostaną wszystkie zalecenia w celu wyeliminowania wszelkich niedociągnięć wymienionych w sprawozdaniu z oceny, i przekazać go Komisji i Radzie. W terminie trzech miesięcy od momentu, gdy decyzja zostanie przyjęta, Hiszpania, Francja i Szwajcaria powinny opracować takie plany działania i przekazać je Komisji i Radzie,

ZALECA:

aby Hiszpania, Francja, Niemcy i Szwajcaria

1. zapewniły, aby wnioskodawcy, od których pobrano odciski palców w ramach wcześniejszego wniosku złożonego w ciągu 59 miesięcy poprzedzających nowy wniosek, nie musieli ponownie składać odcisków palców; odciski palców należy skopiować z wcześniejszych wniosków znajdujących się w wizowym systemie informacyjnym (VIS), nawet w przypadku gdy wnioski te zostały złożone w innym państwie członkowskim;

aby Hiszpania, Francja i Szwajcaria

2. wprowadziły środki organizacyjne mające zapewnić, aby wnioskodawcy byli umawiani na spotkanie w celu złożenia wniosku przed upływem dwóch tygodni od daty zwrócenia się o wyznaczenie terminu spotkania; w razie potrzeby, aby osiągnąć ten cel, należy rozważyć zwiększenie liczby pracowników konsulatów, aby utrzymać wysoką jakość oceny przy jednoczesnym zwiększeniu wydajności;
3. zapewniły, aby wymianę danych na temat wnioskodawców i wniosków prowadzono za pośrednictwem VIS Mail;

aby Niemcy

4. podjęły natychmiastowe działania umożliwiające wnioskodawcom umówienie się na spotkanie w celu złożenia wniosku wizowego, które to spotkanie z reguły powinno mieć miejsce przed upływem dwóch tygodni od daty zwrócenia się o wyznaczenie terminu spotkania;
5. pilnie zapewniły, aby służby centralne w Hadze oddelegowały dostateczną liczbę pracowników na potrzeby przetwarzania wniosków wizowych w terminach przewidzianych w kodeksie wizowym;
6. zapewniły, aby decydenci dysponowali aktualnymi i wystarczająco dobrymi informacjami o sytuacji lokalnej;
7. zapewniły odpowiednie wykorzystywanie zdolności ambasady do analizowania dokumentów lub prowadzenia rozmów z wnioskodawcami, tak aby zagwarantować wystarczający poziom oceny wniosków nawet w skomplikowanych przypadkach;

8. rozważyły polecenie usługodawcy zewnętrznemu, aby wprowadził zmiany na swojej stronie internetowej, aby łatwiej było z niej korzystać i aby była bardziej przyjazna użytkownikom;
9. poleciły usługodawcy zewnętrznemu, aby w bardziej rygorystyczny sposób dbał o czystość danych i nie gromadził ani nie przechowywał zbędnych danych;
10. zapewniły, aby usługodawca zewnętrzny upewniał się, czy wnioskodawca wypełnił wszystkie odpowiednie pola w formularzu wniosku;
11. rozważyły wykorzystywanie systemu do skanowania kopert z paszportami przekazywanych między usługodawcą zewnętrznym a ambasadą;
12. zrezygnowały z praktyki wykonywania nadmiernej liczby kopii formularza wniosku i zdjęć;
13. wprowadziły zmiany w systemie informatycznym, aby okres ważności wizy nie zaczynał biec przed datą wydania wizy;
14. poleciły usługodawcy zewnętrznemu, aby zmienił swoją praktykę, co pozwoli zagwarantować, że decyzja w sprawie wniosku nie będzie ujawniana usługodawcy zewnętrznemu;
15. wprowadziły odpowiednią procedurę sprawdzania dopuszczalności wniosków;
16. zapewniły, aby urzędnicy wizowi byli w pełni świadomi kryteriów dopuszczalności oraz przestrzegali odpowiednich procedur zarówno w przypadku wniosków dopuszczalnych, jak i wniosków niedopuszczalnych;
17. zapewniły prawidłową weryfikację autentyczności paszportu oraz wydanie polecenia usługodawcy zewnętrznemu, aby dostarczał służbom centralnym wysokiej jakości kolorowe kopie wszystkich stron paszportu, a najlepiej aby przysyłał elektroniczny kolorowy skan o wysokiej rozdzielczości;

aby Hiszpania

18. zapewniła podsumowanie istniejącej wiedzy na temat ryzyka związanego z migracją i nieuczciwych praktyk w regularnie aktualizowanym pisemnym dokumencie, tak aby nowi pracownicy lub personel zastępczy mogli szybko zapoznać się z głównymi problemami związanymi z wydawaniem wiz w państwie, w którym znajduje się konsulat;
19. zapewniła, aby konsulat opracował zharmonizowaną praktykę w zakresie oceny wniosków i wyraźne kryteria, na podstawie których podejmowana jest decyzja (zarówno decyzje o wydaniu albo odmowie wydania wizy, jak i decyzje w sprawie okresu ważności wydanej wizy); dokumentowała takie decyzje na piśmie; organizowała regularne spotkania zespołu w celu dzielenia się doświadczeniem i wiedzą oraz omawiania poszczególnych spraw;
20. poszerzyła zakres kwestii branych pod uwagę przy rozpatrywaniu wniosków wizowych do celów oceny wymogów innych niż posiadanie wystarczających środków na pokrycie kosztów utrzymania, takich jak cel podróży i chęć wnioskodawcy do powrotu;
21. ustanowiła wyraźne kryteria dotyczące momentu wzywania wnioskodawcy na rozmowę oraz powiadomiła o nich wszystkich urzędników wydających wizy;
22. zapewniła, aby francuska wersja językowa strony internetowej konsulatu zawierała te same informacje co wersja hiszpańskojęzyczna;
23. poleciła usługodawcy zewnętrznemu, aby zaktualizował listę kontrolną na tablicy ogłoszeń w swojej siedzibie;
24. zapewniła, aby posiadacze wizy nie mieli wrażenia, że wizy wielokrotnego wjazdu są ważne jedynie wówczas, gdy głównym miejscem docelowym jest Hiszpania również w przypadku drugiej i dowolnej kolejnej podróży do strefy Schengen;
25. poleciła usługodawcy zewnętrznemu, aby zapewnił lepsze warunki w swojej siedzibie poprzez zamontowanie instalacji wentylacyjnej w kabinach biometrycznych, ścianek działowych między stanowiskami dla zapewnienia prywatności oraz odpowiedniego oświetlenia we wszystkich miejscach;

26. zainstalowała interkom przy stanowiskach w celu usprawnienia komunikacji z wnioskodawcami oraz wskazała odpowiednią przestrzeń do prowadzenia prywatnych rozmów (np. w drodze wydzielenia jednego ze stanowisk za pomocą ścianek działowych);
27. rozważyła modernizację komputerów i ekranów, którymi dysponuje konsulatu, w celu zapewnienia wydajnego i sprawnego przebiegu procedur roboczych;
28. zrezygnowała z praktyki wprowadzania danych osobowych dotyczących osoby pokrywającej koszty pobytu w polu „opiekun prawny małoletniego”, gdyż informacja ta jest przekazywana do wizowego systemu informacyjnego (VIS), a pole to powinno służyć wyłącznie do wprowadzania informacji o rodzicach lub opiekunach prawnych małoletniego;
29. zrezygnowała z praktyki wprowadzania numeru wniosku i innych informacji w polu przeznaczonym na adres e-mail wnioskodawcy;
30. ustanowiła bardziej przyjazną użytkownikowi procedurę informowania wnioskodawców o brakujących dokumentach uzupełniających, aby wnioskodawca nie musiał osobiście kilkakrotnie stawiać się w lokalu usługodawcy zewnętrznego; komunikowała się z wnioskodawcą drogą elektroniczną w celu żądania dodatkowych dokumentów;
31. wskazała kierownika zespołu wydziału wizowego w celu zapewnienia codziennego nadzoru, aby mieć pewność, że praktyki wizowe konsulatu są zharmonizowane we wszystkich obszarach; organizowała regularne spotkania zespołu, aby zapewnić zaznajomienie się personelu z nowymi zasadami, regulacjami i popularnymi praktykami w zakresie oszustw oraz aby cały personel znał podział zadań;
32. sprawdzała autentyczność dokumentów podróży, zwracając szczególną uwagę na przypadki wysokiego ryzyka oraz obywatelstwa, w przypadku których dokumenty podróży nie są dobrze znane konsulatu; konsulatu powinien być wyposażony w odpowiednie urządzenia do tego celu, a dodatkowo w razie potrzeby powinien również korzystać z istniejących baz danych (np. PRADO);

33. ponownie rozważyła sposób, w jaki korzysta z procedury kontroli powrotów, której nie należy uznawać za zabezpieczenie służące ograniczeniu ryzyka związanego z migracją ani za sposób identyfikacji wnioskodawców ubiegających się o wizę w dobrej wierze;
34. skonsultowała się ze swoim krajowym organem ochrony danych w kwestii zgodności lokalnego wykazu ostrzegawczego z ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych oraz zastosowała się do zaleceń organu; unikała przekazywania danych osobowych wnioskodawców niezabezpieczoną pocztą elektroniczną;
35. zapewniła, aby przy unieważnianiu naklejki wizowej zniszczeniu uległo słowo „wiza”;
36. poleciła usługodawcy zewnętrznemu umożliwienie dowolnej osobie dokonywania przedpłat za usługę; należy zapewnić możliwość dokonywania płatności drogą elektroniczną niewymagającą osobistego stawienia się w placówce bankowej (np. możliwość dokonania przelewu bankowego, płatności mobilnych lub płatności online kartą kredytową, co dawałoby również taką możliwość osobie przyjmującej / osobie pokrywającej koszty pobytu w UE);
37. zapewniła, aby płatności za usługi premium nie uprawniały wnioskodawcy do umówienia spotkania u usługodawcy zewnętrznego we wcześniejszym terminie niż wnioskodawcy, którzy nie płacą za usługi dodatkowe;
38. zapewniła, aby ogłoszenia wywieszone w siedzibie usługodawcy zewnętrznego zawierały informację, że czas przetwarzania wynosi 15 dni kalendarzowych, a nie 15 dni roboczych;
39. zapewniła, aby listy kontrolne były zgodne z jednolitym wykazem dokumentów uzupełniających mającym zastosowanie do Maroka;
40. przyjmowała w Maroku dokumenty sporządzone w języku francuskim i nie wymagała ich tłumaczenia na język hiszpański;
41. wymagała przedstawienia przez wnioskodawców tylko jednego zdjęcia i jednego formularza wniosku;
42. wprowadziła zmianę w zakresie zarządzania dostępem w krajowym systemie informatycznym, tak aby funkcja wyszukiwania w wizowym systemie informacyjnym (VIS) i Systemie Informacyjnym Schengen (SIS) dostępna dla personelu miejscowego ograniczała się do wyszukiwania prowadzonego wyraźnie w związku z bieżącym wnioskiem (tj. nie pozwalała na nieograniczone wyszukiwanie tekstowego według nazwiska);

43. zapewniła, aby w systemie informatycznym stosowano wyraźne rozróżnienie między wskazanymi w formularzu wniosku datami wjazdu/wyjazdu planowanymi przez wnioskodawcę w ramach pierwszej/kolejnej podróży a okresem ważności wydanej wizy i długością dozwolonego pobytu, jaki umożliwia ta wiza;
44. zapewniła, aby okres ważności wizy i czas trwania dozwolonego pobytu, jaki umożliwia ta wiza, opierały się na wyniku rozpatrzenia wniosku i były określane w świetle planów podróży, historii wizowej i statusu wnioskodawcy jako osoby ubiegającej się o wizę w dobrej wierze;
45. zapewniła odpowiednie przeszkolenie personelu w zakresie odróżniania unieważnienia od cofnięcia wydanej wizy oraz unieważnienia naklejki wizowej, a także zapewniła dostępność w konsulacie pieczętek do celów unieważniania i cofania;

aby Francja

46. poleciła usługodawcy zewnętrznemu, aby bardziej rygorystycznie dbał o czystość danych, nie gromadził ani nie przechowywał zbędnych danych lub egzemplarzy dokumentów, a także informował wnioskodawców o wykorzystaniu ich danych zgodnie z ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych;
47. anonimizowała przykłady wprowadzających w błąd/sfałszowanych dokumentów, gdyż zawarte w nich dane osobowe nie mają znaczenia dla identyfikacji kolejnych wprowadzających w błąd/sfałszowanych dokumentów;
48. zapewniła, aby wnioskodawcy otrzymywali ogólne informacje na temat wymaganych dokumentów bez konieczności uprzedniego przekazania swoich danych osobowych i umawiania się na spotkanie;
49. zapewniła możliwość dokonywania przedpłat za usługę drogą elektroniczną, niewymagającą osobistego stawienia się w placówce bankowej (np. możliwość dokonania przelewu bankowego, płatności mobilnych lub płatności online kartą kredytową, co dawałoby również taką możliwość osobie przyjmującej / osobie pokrywającej koszty pobytu w UE);

50. ponownie rozważyła sposób, w jaki korzysta z procedury kontroli powrotów, której nie należy uznawać za zabezpieczenie służące ograniczeniu ryzyka związanego z migracją ani za sposób identyfikacji wnioskodawców ubiegających się o wizę w dobrej wierze;
51. zapewniła, aby wgląd w wykaz wpisów był możliwy tylko w ramach przetwarzania wniosku wizowego; skonsultowała się z francuskim organem ochrony danych konkretnie w kwestii zgodności lokalnego wykazu ostrzeżeń („fichiers consulaires d'attention”) z ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych (chyba że Francja planuje stopniowe wycofanie takich wykazów w związku wdrożeniem nowego krajowego systemu informatycznego) oraz zastosowała się do jego zaleceń;
52. zapewniła, aby pracownicy odpowiedzialni za drukowanie podpisywali protokół przy odbiorze dziennej liczby przydzielonych im naklejek wizowych ze wskazaniem numerów naklejek wizowych, tak aby w ramach zarządzania wykluczono możliwość jakiegokolwiek manipulacji i zapobiegano utracie naklejek wizowych;
53. rozważyła opracowanie zintegrowanego systemu informatycznego do śledzenia naklejek wizowych aż do pracownika odpowiedzialnego za ich drukowanie;
54. zapewniła, aby wszystkie wymagane informacje były prawidłowo wprowadzane w każdym wniosku, tak aby do wizowego systemu informacyjnego (VIS) trafiały kompletne i prawidłowe dane;
55. podjęła natychmiastowe działania mające zapewnić, aby kontrola w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS) była możliwa jedynie w ramach przetwarzania wniosku w celu uniknięcia niezgodnego z prawem wykorzystania SIS;
56. zapewniła odpowiednie rozróżnianie unieważniania i cofania wiz oraz unieważniania naklejek wizowych oraz prawidłowe rejestrowanie tych operacji w wizowym systemie informacyjnym (VIS);

aby Szwajcaria

57. ustanowiła wytyczne dla miejscowego personelu w zakresie przebiegu rozmów na stanowisku w celu gromadzenia przydatnych informacji na temat wnioskodawcy i planowanej podróży;

58. badała, czy wnioskodawca chce i może wrócić, zamiast podejmować decyzję wyłącznie na podstawie wskazanego celu podróży i powiązanych z tym dokumentów;
59. w pełni stosowała przepisy kodeksu wizowego dotyczące wydawania wiz wielokrotnego wjazdu o długim okresie ważności w przypadku wnioskodawców, którzy regularnie podróżują i udowodnili, że są osobami uczciwymi i wiarygodnymi;
60. unikała podziału na wizeny wydane przez Szwajcarię i wizeny wydane przez inne państwa członkowskie, tak aby wcześniejsze wizeny zawsze miały taką samą „wartość” – niezależnie od tego, które państwo członkowskie je wydało – przy ocenie kwestii, czy wnioskodawca jest osobą ubiegającą się o wizę w dobrej wierze, i podejmowaniu decyzji w sprawie ważności wydawanej wizeny;
61. udzielała dostępu do swojej internetowej bazy danych dotyczących wniosków dopiero po złożeniu wniosku przez wnioskodawcę, na przykład przydzielając mu niepowtarzalny kod identyfikacyjny;
62. zapewniła, aby przed podjęciem decyzji wnioski szczegółowo analizowano i aby decyzji nie podejmowano pod presją czasu w momencie, gdy wnioskodawca czeka przy stanowisku; jeżeli Szwajcaria pragnie utrzymać swoją dotychczasową politykę, zgodnie z którą formalne dowody na pokrywanie kosztów pobytu przez inną osobę lub na zakwaterowanie u osoby prywatnej przyjmuje się dopiero po złożeniu wniosku, wnioskodawca powinien mieć jednak możliwość zapewnienia sobie pokrycia kosztów pobytu przez osobę przyjmującą w Szwajcarii, w przypadku gdy istnieją najmniejsze wątpliwości co do wyniku rozpatrzenia wniosku, oraz zawsze, gdy wnioskodawca nie ma wystarczających środków na pokrycie kosztów utrzymania;
63. poinstruowała ambasadę, aby w razie potrzeby również żądała takich dowodów na pokrycie kosztów pobytu przez inną osobę lub na zakwaterowanie u osoby prywatnej w toku analizowania wniosku, a nie dopiero po złożeniu wniosku przy stanowisku;
64. skonsultowała się ze swoim krajowym organem ochrony danych w kwestii zgodności lokalnego wykazu ostrzegawczego z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych osobowych oraz zastosowała się do jego zalecenia; unikała przekazywania danych osobowych wnioskodawców niezabezpieczoną pocztą elektroniczną;

65. wprowadziła zmianę w zakresie zarządzania dostępem w krajowym systemie informatycznym, tak aby funkcja wyszukiwania w wizowym systemie informacyjnym (VIS) dostępna dla miejscowego personelu ograniczała się do wyszukiwania przeprowadzonego wyraźnie w związku z bieżącym wnioskiem (tj. nie pozwalała na nieograniczone wyszukiwanie tekstowego według nazwiska);
66. zapewniła, aby formularze wniosku były zawsze podpisane w polu lub polach przeznaczonych do tego celu;
67. zapewniła odpowiednie pogrupowanie w wizowym systemie informacyjnym (VIS) wniosków składanych przez wnioskodawców podróżujących razem.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*
